

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/99/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201088
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5718201088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobkýň: 1/ Mgr. N. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX a 2/ Mgr. I. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXXX/X, H. H., proti žalovanému: Ing. C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX/XX, U. U., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, na základe odvolania žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 15C/15/2018-286 zo dňa 1. apríla 2020, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** vo výroku IV. a konanie v tejto časti **z a s t a v u j e**.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** vo zvyšnej časti (výroky I. - III.,V.).
- III. Žalobkyne 1/ a 2/ majú voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) rozhodol tak, že zrušil (výrok I.) podielové spoluvlastníctvo žalobkyne 1/, žalobkyne 2/ a žalovaného k nehnuteľnostiam zapísaným v katastri nehnuteľností, vedenom Okresným úradom Martin, odbor katastrálny, pre katastrálne územie a obec S., na Liste vlastníctva č. XX a to rodinný dom, súpisné číslo XX, postavený na pozemku parcely registra „C“, parcelné číslo 206 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 557 m² a k pozemkom parcely registra „C“, parcelné číslo 206 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 557 m², parcelné číslo 208 - záhrady o výmere 147 m² a vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam prikázal (výrok II.) do podielového spoluvlastníctva žalobkyne 1/ vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 5/8 a žalobkyne 2/ vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 3/8. Žalobkyni 1/ súčasne uložil povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 7 126,49 eur a žalobkyni 2/ povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 7 126,49 eur a to v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok III.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok IV.).

2. Súd prvej inštancie pri aplikácii § 141 ods. 1 a § 142 ods. 1, 2 OZ (citované v napadnutom rozsudku) východiskovo konštatoval, že zrušenie a vyporiadanie spoluvlastníctva nemôže byť na ujmu osobám, ktorým patria práva viazujuce na nehnuteľnosti. Za preukázanú považoval snahu žalobkýň aj žalovaného o dohodu v súvislosti so zrušením a vyporiadáním podielového spoluvlastníctva, v konečnom dôsledku však k uzavretiu dohody nedošlo. Podľa okresného súdu žalobkyne správne označili ako strany sporu všetkých spoluvlastníkov, nakoľko súd nemôže prejednať návrh len s niektorými zo spoluvlastníkov. Súd je viazaný návrhom na zrušenie podielového spoluvlastníctva, no nie je viazaný navrhovaným spôsobom vyporiadania. Žalobkyne alternatívne navrhovali zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo buď tým spôsobom, že súd zruší a prikáže žalobkyniam 1/ a 2/ spoluvlastnícky podiel žalovaného a zároveň

uloží im povinnosť zaplatiť žalovanému za spoluvlastnícky podiel primeranú náhradu, alebo súd zruší podielové spoluvlastníctvo, prikáže nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovaného s povinnosťou zaplatiť primeranú náhradu žalobkyniam podľa veľkosti ich spoluvlastníckeho podielu.

3. Okresný súd ďalej vychádzal zo zistenia, že predmetom dedičského konania, ktoré prebehlo po N. D. (17D/538/03 - č. I. 233 až 239 spisu), boli aj nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XX. Žalobkyne mali za to, že súčasťou predmetných nehnuteľností je aj samostatne stojaca garáž, kde uvedené sa prejavilo aj v znaleckom posudku, ktorý si dali vypracovať v súvislosti s ohodnotením týchto nehnuteľností - znalecký posudok č. 65/2017, č. I. 16 spisu - z ktorého je zrejmé, že znalec ohodnotil predmetné nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XX na celkovú sumu 60.100 eur, v rámci toho ohodnotil aj stavby, ktoré sa nachádzajú na parcele č. 206, vrátane samostatne stojacej garáže, ktorej hodnotu stanovil na sumu 3 088,03 eur. Žalovaný v priebehu konania súhlasil so zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva tak, ako navrhovali žalobkyne, okrem samostatne stojacej garáže, nakoľko túto mal záujem vlastníť a zároveň žiadal, aby bolo zriadené vecné bremeno, teda právo prechodu k predmetnej garáži, pokiaľ by ju rozdelením dostal do svojho výlučného vlastníctva. Zároveň, ale žalovaný v priebehu konania dal návrh na dodatočné prejednanie dedičstva ohľadom tejto samostatne stojacej garáže, nakoľko jej bolo pridelené súpisné číslo a vydané stavebné povolenie. Po skončení dodatočného dedičského konania - 18D/378/2019, č. I. 268 spisu - mal okresný súd preukázané, že samostatne stojaca garáž na parcele č. 206 ako 1-ica stavby je vo vlastníctve viacerých podielových spoluvlastníkov, t. z. nielen žalobkyň a žalovaného, ale aj ďalších tretích osôb, ktoré neboli označené ako strany sporu v tomto konaní. Preto sa v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva v tomto konaní nemohol zaoberať nehnuteľnosťou - samostatne stojacou garážou, a v tejto časti návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie, kde neboli označené všetky strany sporu - všetci podieloví spoluvlastníci samostatne stojacej garáže, súpisné číslo . na parcele č. 206. Zároveň návrh žalovaného, že je potrebné vylúčiť z konania pozemok, na ktorom sa nachádza samostatne stojaca garáž a teda ho rozdeliť, považoval za nedôvodný. Žalobkyne sú totiž podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, ktoré navrhli vyporiadať v rámci tohto konania stranami sporu s väčšinovými podielmi a tie s týmto spôsobom vyporiadania nesúhlasili.

4. Súd prvej inštancie v danej spojitosti zdôraznil, že v prípade, že by k tomu takto došlo, znížila by sa hodnota rodinného domu, ktorý je predmetom konania, rovnako by bol problém aj s prístupovou cestou k samostatne stojacej garáži. Žalobkyne 1/ a 2/ na pojednávaní uviedli, že sú si vedomé tej skutočnosti, že na ich pozemku je samostatne stojaca garáž vo vlastníctve ďalších osôb, ktorú je potrebné vyporiadať a že sú povinné umožniť prístup týchto osôb k tejto samostatne stojacej garáži. Podľa názoru súdu okresného je rozdelenie nehnuteľnosti, podľa geometrického plánu č. 14/2019 predloženého žalovaným (č. I. 179 spisu), ktorým bola rozdelená pôvodná parcela č. 206 na parcelu č. 206/1, 206/2 a 206/3 s tým, že na parcele č. 206/2 stojí predmetná samostatne stojaca garáž, z praktického hľadiska nevhodné a rozdelením predmetnej parcely by sa nevyriešili ďalšie vzťahy v súvislosti s nehnuteľnosťou - samostatne stojacou garážou, ktorá sa na predmetnej parcele nachádza, nakoľko táto je v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb. Zároveň je potrebné zvážiť, nakoľko je možné od spoluvlastníkov požadovať vynaloženie nákladov spojených s reálnym rozdelením veci, a či vôbec sú ochotní týmto spôsobom vyporiadať podielové spoluvlastníctvo.

5. Z opísaných dôvodov okresný súd vyporiadal podielové spoluvlastníctvo prikázaním nehnuteľnosti do vlastníctva žalobkyň 1/ a 2/. Čo sa týka primeranej náhrady, vychádzal z vyhotoveného znaleckého posudku, ktorý strany sporu nenamietali. Každá zo žalobkyň sa stala výlučnou vlastníčkou 1/8-iny spoluvlastníckeho podielu žalovaného na predmetných nehnuteľnostiach, preto je povinná vyplatiť tomu zodpovedajúcu náhradu.

6. Pokiaľ ide o trovy konania, súd prvej inštancie vymedzil, že zásadu úspechu strany sporu vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva treba hodnotiť so zreteľom na všetky okolnosti konania, konkrétne však s prihliadnutím na skutočnosť, aký bol postoj jednotlivých strán sporu ku zrušeniu podielového spoluvlastníctva, a ako ktorý z nich navrhoval zrušené podielové spoluvlastníctvo vyporiadať a toto porovnať s rozhodnutím súdu vo veci samej, teda s tým, či súd podielové spoluvlastníctvo zrušil, a akým spôsobom ho vyporiadal. Boli to práve žalobkyne, ktoré mimosúdne, ako aj v samotnom súdnom konaní navrhovali zrušiť podielové spoluvlastníctvo a vyporiadať ho spôsobom prikázania buď do ich výlučného vlastníctva, alebo do výlučného vlastníctva žalovaného s povinnosťou zaplatiť primeranú náhradu. Súd takto aj rozhodol, preto sú to žalobkyne, ktoré s ohľadom na ich postoj vo veci a výsledok konania, je potrebné považovať za úspešnú stranu sporu konania s nárokom na náhradu trov konania.

7. Ďalej okresný súd v danej spojitosti argumentoval, že žalovaný mal už od začiatku súdneho konania výhrady k usporiadaniu spoluvlastníctva prikázaním všetkých nehnuteľností buď do vlastníctva žalobkyň, alebo do jeho vlastníctva, nakoľko mal záujem reálne rozdeliť predmetné nehnuteľnosti, s tým, že by si on ponechal vo vylučnom vlastníctve samostatne stojacu garáž, voči ktorej sa v rámci tohto konania aj domáhal, aby bola predmetom konania o novoobjavenom dedičstve po poručiťovi N. D.. V konečnom dôsledku predmetná nehnuteľnosť, čiže samostatne stojaca garáž bola prejednaná len v podiele 1/2 s tým, že vlastníckmi sa stali viaceré fyzické osoby, nielen žalobkyne a žalovaný. Z tohto dôvodu uvedená garáž nemôže byť predmetom konania, ktoré skutočnosti vzišli v priebehu konania.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal zrušenia rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne zmeny rozsudku tak, že vlastníctvo parcely „C“ - KN č. 206/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 24 m² a parcely „C“ - KN č. 206/3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 77 m² podľa GP č. 14/2019 prikazuje žalovanému vo veľkosti 1/1 spolu so zriadením práva prejazdu motorovým vozidlom na parcele „C“ - KN č. 206/3 v prospech žalobkyne 1/ a žalobkyne 2/. Žalobkyňa 1/ by potom bola povinná zaplatiť žalovanému sumu 5.556,07 eur a žalobkyňa 2/ sumu 6.184.24 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

9. Odvolateľ opísal/zopakoval priebeh konania s dôrazom na situáciu okolo samostatne stojacej garáže, vo vzťahu ku ktorej predložil viacero alternatív riešenia. Zdôraznil, že hoci sudkyňa informovala, že v dedičskom spise videla zmienku o samostatne stojacej garáži, v uvedenom spise nie je absolútne žiadna zmienka o garáži, pri dedení sa to opomenulo. Preto aby samostatne stojaca garáž právne existovala a súd mohol vlastníctvo rozdeliť, žalovaný opätovne otvoril dedičské konanie 17D538/03. Následne tým, že súd prikázal spoluvlastnícky podiel žalovaného žalobkyniam, odvolateľ prišiel o vlastníctvo parcely 206/2 a teda prístup k samostatne stojacej garáži, ktorej je majiteľom a užívateľom. Toto rozhodnutie pritom nie je v súlade s účelným využitím vecí podľa § 142 ods. 1 OZ, keďže samostatne stojaca garáž teraz stojí na cudzom pozemku. Podľa žalovaného disponuje hmotnoprávnym nárokom na túto parcelu a rozhodnutím súdu došlo k jeho znevýhodneniu ako majiteľa garáže.

10. Odvolateľ tiež okresnému súdu vytýkal, že zamietol žalobu vo zvyšku, hoci žaloba „neobsahovala žiadny zvyšok“. Domnieva sa tiež, že rozsudok nie je sudkyňou podpísaný. V závere je jeden podpis, ktorý je však pri mene I. C. ako osoby zodpovednej za správnosť. Rozsudok dostal do rúk priamo od sudkyne hneď po vyhlásení rozsudku. Neobdržal však doklad o elektronickom podpise. Písomné vyhotovenie rozsudku však podpisuje sudca. Ak ho nemôže podpísať sudca, podpíše ho iný poverený sudca a dôvod sa na písomnom vyhotovení poznamená.

11. Žalovaný v súvislosti s tvrdením súdu, že obidve strany mali snahu o dohodu pre vysporiadanie vlastníctva pripomenul, že počas súdneho konania adresoval žalobkyniam množstvo ponúk na mimosúdnu dohodu, ktoré žalobkyne ignorovali.

12. Podľa odvolateľa síce žalobkyne skutočne (ako tvrdí súd) správne označili ako strany sporu všetkých podielových spoluvlastníkov, avšak žaloba obsahuje vadu, pretože žalobkyne chceli v tichosti získať aj neevidovanú samostatne stojacu garáž, pričom vedeli, že je neevidovaná, preto ju oficiálne nezahrnuli do žaloby, čím porušili 132 ods. 1 CSP, t.j. povinnosť pravdivo opísať skutočnosti. Napriek tomu ich súd nevyzval na späťvzatie žaloby.

13. Žalovaný nesúhlasil so záverom okresného súdu, v zmysle ktorého (záveru) nebolo možné, pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie (keď neboli v žalobe označené tretie osoby z dodatočného dedičského konania), zaoberať sa vysporiadaním predmetnej garáže a ktorý záver je v rozpore s § 161 CSP. Majitelia samostatne stojacej garáže, vrátane tretích osôb mimo sporu podľa predpisov hmotného práva majú hmotnoprávny nárok na parcelu 206/3 minimálne vo veci zriadenia ťarchy pre prístup ku garáži a takisto majú hmotnoprávny nárok na parcelu 206/2. Majú teda byť vecne legitímovaní v konaní 15C/15/2018. Nesprávny je tiež tvrdenie súdu, že žalovaným navrhované rozdelenie by spôsobovalo problémy s prístupovou trasou k samostatne stojacej garáži, nakoľko problém s prístupom je práve teraz, kedy majitelia samostatne stojacej garáže, vrátane jeho ako jediného užívateľa sa nemajú ako dostať ku garáži. Hoci súd pripustil, že žalobkyne sú si vedomé toho, že musia umožniť prístup majiteľom garáže, neexistuje žiadna povinnosť, ktorá by vrela o tom, že žalobkyne musia pustiť cez svoj pozemok iných ľudí - majiteľov garáže.

14. Odvolateľ zopakoval, že § 142 ods. 1 OZ predpokladá najskôr rozdelenie vlastníctva a ak vlastníctvo nie je možné rozdeliť, tak ho prikáže v celosti jednej zo strán. Navyiac, on je jediným užívateľom dotknutej garáže. Pokiaľ sudkyňa v danej súvislosti argumentovala, že rozdelením vlastníctva by sa znížila hodnota rodinného domu, žalovaný jej vytýkal, že (sudkyňa) nie je znalcom. Uzavrel, že súd akceptoval celú radu klamstiev od žalobkyň, ktorými chceli získať pred súdom výhodu počas konania.

15. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobkyne uviedli, že žalovaný zasahuje do kompetencie súdu, svojvoľne si vykladá procesné podmienky a snaží sa predlžovať súdne konanie. Je síce pravdou, že prichádzal s rôznymi ponukami na mimosúdny zmier, jeho ponuky však boli nevýhodné, ponúkané sumy podhodnotené a žalovaný ich nikdy nepodložil žiadnym znaleckým posudkom. Obdobne zodpovedá skutočnosti, že ho kontaktovala JUDr. Bezáková za účelom mimosúdneho vyriešenia spoločných nehnuteľností, žalovaný sa však s ňou odmietol stretnúť.

16. Žalobkyne nesúhlasili s vyjadrením, že žalovaný nepozná názor ostatných spoluvlastníkov garáže (matiek sporových strán). Už na dedičskom konaní po zosnulom N. D. sa obe matky (J. D. a Z. D.) vyjadrili, že sa chcú zrieknuť svojich podielov, v prospech svojich 3 detí (vnúčat po N. D.) a obe vyjadrili jasne, že o dedičstvo - predmetnú garáž nemajú záujem. Za takýchto okolností by boli po dedičskom konaní spoluvlastníci len traja - tak ako v predmetnom súdnom spore. Jedine žalovaný však na dedičskom konaní toto riešenie odmietol, a týmto jeho konaním spôsobil, že vznikli ďalší spoluvlastníci garáže.

17. Žalobkyne zdôraznili, že nie je v ich záujme situáciu komplikovať. Pokiaľ žalovaný píše, že garáž využíva, toto nemôžu potvrdiť ani vyvrátiť, nakoľko kľúče od garáže (ktoré bývali vždy na jednom mieste v dome po starých rodičoch) už nie sú na mieste, pravdepodobne ich má žalovaný. Aj keď sú teda tiež vlastníčky garáže, nemajú do nej prístup a žalovaný ju výlučne využíva bez vzájomnej dohody. Napriek tomu mu nikdy nerobili problémy, od začiatku išli do súdneho sporu s jediným cieľom, vyriešiť spoluvlastníctvo v predmetnej nehnuteľnosti, keďže vzájomná dohoda spoluvlastníkov nebola možná.

18. V následnom stanovisku k predmetnému vyjadreniu žalovaný uviedol, že súdy na území Slovenskej republiky sú nezávislé a tak nie je možné zasahovať do kompetencie súdu. Zdôraznil, že žalobkyne sú tými osobami, ktoré veci chcú riešiť konfliktné a zdĺhavo na súde. Dňa 25.3.2017 mali uzavretú dohodu o vysporiadaní predmetného vlastníctva, avšak žalobkyne dohodu porušili, uskutočnili podvod a unáhle dali vec na súd. V ďalšej časti podania zopakoval svoje skoršie tvrdenia týkajúce sa garáže a dodal, že žalobkyne o legalizáciu garáže nemali záujem, dokonca prehlásili, že oni by tú garáž chceli zbúrať. On jediný vykonáva na vlastné náklady starostlivosť a údržbu o vlastníctva, a to aj za žalobkyne.

19. Napokon, v poslednom vyjadrení žalobkyne uviedli, že ak je naozaj v záujme žalovaného nepredlžovať súdny spor a chce ho, ako sám píše, urýchlene vyriešiť, navrhujú, aby prijal riešenie uvedené rozsudku, s ktorým on sám na pojednávaní súhlasil a celá vec bude vyriešená. Žalovaný ich opakovane krivo obviňuje z klamstiev a podvodov, porušenia dohôd. Dohodu o vysporiadaní nemali, keby ju mali, tak už sú dohodnutí a neriešia vec touto cestou.

20. Žalovaný opakovane posielal zmätočné a nevýhodné ponuky, niektoré z nich vôbec nevychádzali z hodnoty uvedenej v znaleckom posudku. Ďalšou z množstva jeho ponúk je list z 23.3.2020, kde sa vyjadril, že má záujem o odkúpenie podielu predmetnej nehnuteľnosti a podielu na garáži. Je teda dôvod predpokladať, že v súčasnosti podľa toho má o nehnuteľnosť záujem? Ich návrh obsahoval obidve alternatívy, aby si predmetnú nehnuteľnosť kúpil žalovaný, alebo aby ju odkúpili oni, keďže žalovaný striedavo prejavuje záujem nehnuteľnosť odkúpiť, alebo potom odpredať. Ich návrh nie je zmätočný, nakoľko vychádza zo znaleckého posudku a v priebehu súdneho sporu je stále rovnaký. Návrhy žalovaného sa naopak bohužiaľ stále menia.

21. Žalobkyne ďalej uviedli, že voči nim nie je vedené žiadne trestné konanie a nie sú si vedomé spáchania trestného činu, aj keď ich žalovaný opakovane obviňuje. Aktívne riešia s príslušnými úradmi otázku predmetnej garáže a jej kolaudácie a legalizácie, nie je teda pravda, že túto vec neriešia. Rovnako nie je pravdou, že ako jediný vykonáva žalovaný údržbu nehnuteľnosti, a uhrádza náklady s tým spojené. Žalovaný rovnako ako oni nebýva v obci Ďanová, preto nie je zrejmé, prečo musí parkovať auto v obci a v nehnuteľnosti, kde nebýva. Ako sám píše je jediným užívateľom garáže a to aj napriek faktu, že táto garáž nie je skolaudovaná/zlegalizovaná. Garáž tiež výlučne užíva bez predchádzajúcej vzájomnej dohody spoluvlastníkov. Nemá žiadny právny dôvod, ani nárok, aby získal garáž, alebo parcelu pod ňou do svojho výlučného vlastníctva. Podľa súčasnej veľkosti podielov je menšinový spoluvlastník. Uzavreli, že chcú spoluvlastnícke vzťahy vyriešiť, nie v nich s žalovaným zotrvať.

22. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná - neúspešná - strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok okresného súdu potvrdil vo výrokoch (I. až III. a V.) o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a o trovách prvoinštančného konania ako vecne správny podľa § 387 ods.

1 CSP a vo zvyšnej časti (výrok IV.) zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a konanie (v tejto časti) zastavil podľa § 391 ods. 1 CSP v spojení s § 161 ods. 1,2 CSP.

23. Primárne je správnu námietka odvolateľa o neopodstatnenosti výroku o zamietnutí žaloby vo zvyšku. Touto zvyšnou časťou mal súd prvej inštancie na mysli (viď bod 14 posledná veta odôvodnenia napadnutého rozsudku) samostatne stojacu garáž (na parcele č. 206). Ako však vyplýva z obsahu žaloby, žalobkyne predmetnú garáž neoznačili/nevymedzili za predmet tohto súdneho konania a ani z následného priebehu súdneho konania nevyplýva relevantná/kvalifikovaná zmena, na základe ktorej by sa predmetom konania garáž stala dodatočne/neskôr. Výrokmi I. a II. o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva teda súd prvej inštancie obsahol/usporiadal celý predmet daného súdneho sporu, v dôsledku čoho je výrok o zamietnutí žaloby „vo zvyšnej časti“ nadbytočný a neopodstatnený, čo viedlo k jeho zrušeniu odvolacím súdom a zastaveniu konania v tejto časti. Došlo totiž k prekročeniu žalobného návrhu, t.j. v dotknutej/zrušenej časti absente procesná podmienka - žalobný návrh.

24. S ďalšou/ostatnou odvolacou argumentáciou sa však už nie je možné stotožniť. Pokiaľ ide o procesnú námietku o absencii podpisu sudkyne, odvolací súd upriamuje pozornosť odvolateľa na znenie § 61 ods. 1,2 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy, v zmysle ktorých prvopis rozhodnutia súdu autorizuje predseda senátu, samosudca alebo súdny úradník, ktorý rozhodnutie vydal. Rovnopis rozhodnutia vlastnoručne podpisuje osoba zodpovedná za správnosť vyhotovenia rozhodnutia. Vlastnoručný podpis podľa prvej vety možno nahradiť doložkou o autorizácii, v ktorej sa uvedie meno, priezvisko a funkcia toho, kto autorizoval prvopis vrátane dátumu autorizácie a spisovej značky.

25. V posudzovanej veci je prvopis rozsudku (viď č. I. 290 spisu) podpísaný vlastnoručne zákonnou sudkyňou a rovnopis rozsudku - ako tvrdí samotný odvolateľ - je podpísaný vlastnoručne osobou zodpovednou za správnosť jeho vyhotovenia. Tým sú splnené požiadavky na formálne náležitosti písomného vyhotovenia rozsudku a bezpredmetnou je preto požiadavka odvolateľa na doklad o elektronickom podpise.

26. Neobstojí ani subjektívny pohľad/názor žalovaného na potrebu aplikácie ustanovenia § 138 CSP (výzva súdu na späťvzatie žaloby pri jej zjavnej nedôvodnosti). Skutkové tvrdenia v znení ako ich vymedzili žalobkyne v podanej žalobe totiž neodôvodňujú postup súdu v zmysle predmetného ustanovenia. Naopak, sú dostatočným základom preto, aby súd mohol pristúpiť k rozhodovaniu/vyporiadaniu vymedzeného predmetu podielového spoluvlastníctva. Ide teda z hľadiska „úplnosti“ žaloby o tvrdenia dostatočné. Skutočnosť, že (tvrdenia) nezodpovedajú predstavám žalovaného je v sporovom konaní „štandardná/očakávaná“ (inak by neexistoval spor), pričom odvolateľ zamieňa neúplnosť (ako prekážku rozhodovania o takomto/neúplnom návrhu) so spornosťou (ktorá rozhodovaniu pochopiteľne nebráni) skutkových tvrdení, keď svoj „pohľad“ na vec žalovaný prezentuje vlastnými prostriedkami procesnej obrany. Inými slovami, požiadavka úplnosti skutkových tvrdení (logicky) neznamena povinnosť žalobcu uviesť aj okolnosti, ktoré sú „v prospech“ protistrany/žalovaného, ale (práve a len) vymedzenie takého „okruhu“ relevantných skutočností, aby bol jednoznačne vymedzený predmet súdneho konania, čo v danom prípade/podaní bolo splnené.

27. Nadväzne - z hľadiska právneho posúdenia merita veci - je v súdnej veci určujúcim záver okresného súdu, v zmysle ktorého žalovaným akcentovaná garáž je vo vlastníctve viacerých podielových spoluvlastníkov, t. j. nielen žalobkyňa a žalovaného, ale aj ďalších tretích osôb, ktoré neboli označené ako strany sporu v tomto konaní. Aj keby teda táto nehnuteľnosť bola predmetom tohto konania (viď bod 23 tohto odôvodnenia), nemohla by byť vyporiadaná pre neúplné procesné spoločenstvo. Z rovnakého dôvodu nemôže obstať ani procesný návrh žalovaného na zriadenie vecného bremena, nakoľko nie je v konaní označený (úplný) okruh spoluvlastníkov, ktorých sa zriadenie vecného bremena musí týkať. Otázky vyporiadania spoluvlastníckeho práva k predmetnej garáži, vrátane prípadného zriadenia ťarchy, budú preto musieť byť zodpovedané v samostatnom konaní.

28. Nad bezprostredne nevyhnutný rámec sa žiada poukázať aj na zjavnú neudržateľnosť argumentácie žalovaného, ktorá (argumentácia) je založená na tvrdení, že je výlučným užívateľom garáže. V konaní však bolo preukázané, že je len jej menšinovým spoluvlastníkom a súčasne nebola preukázaná žiadna dohoda spoluvlastníkov, ktorá by predstavovala právny základ takéhoto svojvoľného konania/postupu (výlučného užívania garáže) žalovaného.

29. Možno preto zhrnúť, že v okolnostiach súdnej veci nie je možné vzhliadnuť existenciu kvalifikovanej okolnosti brániacej zrušeniu podielového spoluvlastníctva. Nadväzne, pokiaľ ide o zvolený spôsob

vyporiadania nehnuteľností - ich prikázanie do vlastníctva žalobkýň - okresný súd dôvody svojho postupu vysvetlil (predovšetkým) v bode 15 odôvodnenia s dôrazom na skutočnosť, že (žalovaným navrhované) rozdelenie parcely č. 206 by nevedlo (z dôvodov už vyššie rozoberaných - viď bod 27 tohto odôvodnenia) k vyriešeniu vzťahov so samostatne stojacou garážou. Zároveň je nepochybné, že konfliktnosť vzájomných vzťahov medzi sporovými stranami, súvisiaca s predmetom vyporiadavaného spoluvlastníctva, opodstatňuje riešenie zvolené súdom prvej inštancie, nakoľko toto - určenie výlučného vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam - zužuje (v porovnaní s inými alternatívami) do budúcnosti priestor pre ďalšie konfliktné situácie ohľadne nich (aspoň - nakoľko garáž je v podielovom spoluvlastníctve viacerých osôb, vrátane žalobkýň a žalovaného). Samotná hodnota vyporiadavaných podielov odvolateľom nebola osobitne spochybnená.

30. Konštatované vo svojom súhrne viedlo odvolací súd k potvrdeniu výroku o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva.

31. Vecne správnym je nadväzne i závislý výrok o trovách prvoištančného konania, ktorý náležite zohľadňuje jednak všeobecne východiskový princíp pomeru úspechu v sporovom súdnom konaní, ako i osobitosti daného/konkrétneho sporu (bod 18 odôvodnenia napadnutého rozsudku) v podobe konzistentnosti a vecnosti prístupu (sporových strán) k vyporiadaniu predmetu spoluvlastníctva.

32. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalovaný nebol v tomto štádiu konania úspešný (zrušenie nadbytočného výroku je z pohľadu posúdenia meritórneho úspechu v danej veci irelevantným), čo zakladá procesný nárok žalobkýň na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O konkrétnej výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 v spojení s § 251 CSP.

33. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.